

SOLUTIONS

PRIEKULES VIDUSSKOLAS AVĪZE

ŠAJĀ NUMURĀ

REDAKTORA SLEJA

APRĪLIS

CILVĒKU DARBĪBAS

INTERVIJA AR LINDU JAŠKUS

MISTERS X

INTERVIJA AMANDU SISENI

REDAKTORA SLEJA

Sveiks, lasītāj! Tiekamies vēl pirmspēdējo reizi šajā mācību gadā. Ai! Kas tik nav noticis pa šo mēnesi. Aprīlis bija pārsteigumu pilns. Sākot ar tālmācību un beidzot ar klātienes mācībām. Neslēpšu, sākumā bija ļoti grūti pieņemt, ka jau pēc Lieldienām ir jādodas uz skolu, jāpamet ierastais ritms, jāsāk viss no sākuma. Bet nu, kad skolā mācāties klātienē jau pāris nedēļas, ir nedaudz vieglāk, jo lēnām ieejam ierastajā ritmā un atceramies, kā bija agrāk. Ir tik nepierasti, ka visiem skolas darbiniekiem, skolotājiem, skolēniem var redzēt tikai acis, jo seju klāj maska. Jāsaka, ka tagad mēs mācāties nolasīt cilvēka emocijas no acīm, jā, tas ir grūtāk, bet dažreiz pat liekas, ka tā ir nedaudz amizantāk. Nav jau vairs daudz palicis, līdz varēsim noņemt sejas maskas un doties vasaras brīvlaikā! Vai tu sapņo par vasaras siltajiem vakariem, par ziedošajiem laukiem un

atvēsinošo saldējumu? Pālicis ir tik maz. Drīz mēs, divpadsmitie, sēdēsim klusā telpā, lai rakstītu valsts centralizētos eksāmenus. Veiksmi viesiem, kam jākārtoto eksāmeni un, protams, veiksmi pārējiem, beidzot šo mācību gadu! Tad jau līdz maija numuram!

Elīna Putniņa

APRĪLIS

Pavasaris ir pārmaiņu laiks, un to šajā gadā mēs redzam ne tikai dabā, bet arī skolā. Pēc vairāku mēnešu attālinātās mācīšanās, skolas solos atgriežas skolēni! Atkal satikšanās prieku un smaidus šobrīd apslēpj maskas, taču acīs manāms mirdzums ikvienam. Te laikam atbilstošs būtu teiciens par gada sākšanu un noslēgšanu vienādi, jo tieši tā mums šogad ir sanā-

cis. Skolēni atgriežas skolas solā, lai gatavotos un uzrakstītu noslēguma darbus. Gan skolēni, gan skolotāji priecājas par atkal satikšanos, īpaši mēs – divpadsmitie, jo šis ir mūsu pēdējās nedēļas šādā statusā. Mācīties, mācīties un vēl mācīties, lai sekmīgi nokārtotu visus noslēguma pārbaudījumus. Šis ir bijis citādāks gads, tomēr paņemsim no tā visu labāko un ieesim šī mācību gada noslēguma posmā ar pārliecību, drosmi un spēku!

Marta Roga

CILVĒKU DARBĪBAS

Es aizdomājos par to, cik daudz dažādu rakstu ir bijis avīzē SOLUTIONS vairāku gadu garumā. Vai jūs arī pamanījāt to? Manuprāt, tas ir bijis labs veids, kā piesaistīt lasītājus, jo cilvēkiem patīk dažādība un daudzveidība. Un tagad es sēžu gultā, prātoda, ko es varētu uzrakstīt savā pirmspēdējā rakstā. Ir dažas tēmas, par kurām mēs nerunājam publiski un atklāti, mēs izvairāmies par to runāt. Ja jūs šobrīd nodomājat, ka rakstīšu par ļoti emocionālām lietām, tad kļūdjāties. Šis raksts būs par cilvēku darbībām, kas ietekmē apkārtni un tālāko nākotni. Un tas bez šaubām ir vides piesārņojums, ko mēs, cilvēki, esam radījuši. Šī ir viena no pasaules lielākajām problēmām, bet mēs

tam nepievēršam lielu uzmanību. Mēs katru dienu ejam uz veikalu, katru augli un dārzeni ieliekam atsevišķos maisiņos, neapzinoties, ka tas palielina atkritumu daudzumu, kā arī piesārņojumu. Pētījumi liecina, ka ar katru gadu atkritumu daudzums ļoti intensīvi pieaug. Tas nozīmē, ka mums ir jāsāk mainīt mūsu paradumi, jāsāk šķirot atkritumi un jādzīvo saudzīgāk. Un cerams, ka lielāko daļu atkritumu sāks pārstrādāt. Man liekas, ka viena no spilgtākajām piesārņojuma pazīmēm ir biežā laikapstākļu mainība. Latvijā tas ir ļoti izteikti, kādreiz pavasaris iesākās ar spilgtiem saules stariem, bet tagad ar sniegpārslām un lietu. Bet salīdzinot ar iepriekšējām ziemām, tad šogad sniegs bija vairāk nekā iepriekšējos gadus, un mēs varējām baudīt ziemas priekus. Esmu pamanījusi, ka cilvēki ļoti bieži brīnās par biežajām laikapstākļu maiņām, lai gan mēs esam iemesls, kāpēc tā notiek. Zeme mūs pagodinājusi ar elpu aizraujošu skaistumu dabā, tomēr ne vienmēr spējam to novērtēt, ne tā? Pēc manām domām, mums ir jā-saudzē daba un planēta, jo mums tā ir tikai viena. It īpaši latvieši var lepoties par Latvijas skaistumu, jo Latvija ir ļoti bagāta ar mežiem, upēm, ezeriem u.c.. Un mums tas ir jā-saudzē. Barbara Varda teica: „Mēs esam aizmirsuši, kā būt labiem ciemiņiem, kā pa zemi viegli staigāt, kā to dara Zemes pārējās radības.”

Linda Jaškus

INTERVIJA AR LINDU JAŠKUS

Linda, nu ir tava kārtā atbildēt uz maniem jautājumiem. Priecājos, ka tu ar lielu atbildības sajūtu iesaistījies mūsu pulkā - avīzes SOLUTIONS veidošanā. Ko tev ir devusi šī darbošanās? Esot daļa no SOLUTIONS komandas, tas man palīdzēja augt un attīstīties. Esmu kļuvusi atvērtāka, biežāk izsaku savu viedokli, kā arī, darbojoties avīzē, esmu sākusi lielu uzmanību pievērst pieturzīmēm un vispārīgi valodas pareizrakstībai.

Parunāsi mazliet par skolu. Ir atlicis pavisam nedaudz, un jūs, foršie 12-tie, dosieties lielajā dzīvē. Kā tev šķiet, ko mēs, skolotāji, vislabāk par tevi atcerēsimes? Skolas solā atrodoties, esmu bijusi ļoti mierīga, kautrīga un klusa - īsta paraugskolniece. Es domāju, ka skolotājiem atmiņā palikšu ar savu centību, lai gan mēdzu arī paslinkot, bet kurš tad nevēlas atpūsties no visa? Katrs vēlas pārnākt mājās no skolas vai darba, vienkārši iekrist gultā un atpūsties. Es pat teiktu, ka viena no manām spilgtākajām īpašībām ir centība, man patīk darbus izdarīt ļoti akurāti un precīzi. Atceros, kad man vēl bija vizuālās mākslas stundas, lai uzzīmētu vienu zīmējumu, man vajadzēja vismaz 1 dienu.

Priecājos par tavu izaugsmi - no klusas mazas meitenes esi kļuvusi par atbildīgu, centīgu absolventi. Kādi bija tavi vidusskolas gadi? Mācoties vidusskolā, man tas ir bijis grūts laiks. Vidusskolā ir ļoti daudz jā-mācās, lai nākotnē sasniegtu savus mērķus un sapņus. Bet tagad ir it īpaši grūti, jo tuvojas eksāmeni un jāizlemj, ko darīt pēc 12.klases. Man ir ļoti grūti izlemt, jo es esmu daudzveidīgs cilvēks, man patīk daudz kas, un tas rada arī nelielu spiedienu, bet šis laiks ir arī bijis jautrs un jauks, piedaloties visādās aktivitātēs.

Kā tu domā, vai pēc gada, diem tev gribēsies atnākt

uz skolu, lai satiktu savus skolotājus?

Jā, noteikti! Es uzskatu, ka mūsu skolā ir ļoti atsaucīgi un izpalīdzīgi skolotāji. Katrs skolotājs ar savu odziņu! Noteikti arī skolu apskatīt vēlēšos, jo katru gadu notiek jauna pārmaiņas, remonts.

Linda, jautāju visām meitenēm, arī tev - būtu iespēja pagriezt laika ratu atpakaļ un uzsākt 10. klasi, ko tu darītu citādāk? Godīgi sakot, vairāk komunicētu ar klasesbiedriem, jo es sapratu to, ka es esmu ar šiem cilvēkiem pavadījusi tik daudzus gadus, bet par viņiem zinu ļoti maz. Ceru, ka kontakts starp mums visiem nepazudīs, beidzot 12.klasi.

Linda, vai atklāsi savus nākotnes nodomus? Šo gan paturēšu noslēpumā. Man ir ļoti grūti izlemt, kur pēc 12.klases mācīties, jo liela nozīme ir tam, lai man patīktu, ko es daru un lai arī es spētu finansiāli sevi nodrošināt nākotnē.

Ko tevī kā labā draugā vienaudži visaugstāk novērtē? Manuprāt, izpalīdzība. Man patīk palīdzēt cilvēkiem, un tas manā sejā rada smaidu. Es nespēju pateikt vārdu „nē”, jo es zinu, ka pēc tam jūtišos vainīga, ka nepalīdzēju kādam.

Vai tu piekristu kādai avantūrai-izlekt ar izpletni, piedalīties gumijleķšanas šovā? Es brīnos, kāda sakritība, jo abi divi ir mani sapņi, nākotnes mērķi. Bet visvairāk es vēlētos izlekt ar izpletni, ieraudzīt visu no debess skatpunkta. Nenoliegšu, ka man ir arī nedaudz bail no augstuma. Ja vēlies kaut ko, tad ir jāpārvar šķēršļi!

Kad iznāks avīze, būsim pietuvojušies angļu valodas eksāmenam. Kādas izjūtas pirms šī nopietnā pasākuma? Es noteikti ārēji izskatos ļoti mierīga, bet iekšēji manī ir liels uztraukums ne tikai par angļu valodas eksāmenu, bet arī par visiem eksāmeņiem. Tomēr visvairāk uztraucos par angļu valodas eksāmenu, jo ka-

tram kaut kas nepadodas, man tās tieši ir svešvalodas. **Linda, vai ir kas tāds, par ko tu gribētu pateikt paldies saviem skolotājiem?** Liels paldies, ka bijāt visus šos gadus ar mani un pārējiem divpadsmitklasniekiem, kā arī par palīdzību un atsaucību, kad tas mums ir bijis vajadzīgs! **Paldies par interviju!**

Intervēja Zaiga Strelēviča

MISTERS X

Kā jau visiem zināms, lēnām lielākā daļa klašu uzsākušas mācības klātienē, nolēmu aptaujāt jauniešus par mācību procesu un saņēmu daudzveidīgas un interesantas atbildes!

1) Tev labāk patīk mācīties klātienē vai attālināti, kāpēc?

- Ja godīgi, vispirms vairāk patīka mācīties attālināti, nebija tik iespringti, taču tagad es uzskatu, ka tomēr labāk mācīties un gatavoties eksāmeniem ir klātienē.

- Grūti atbildēt, es jau biju pieradusi mācīties attālināti, bet man patīka labāk mācīties attālināti, jo, ja saplāno savu laiku, tad vari vairāk laika veltīt saviem hobijiem, vaļaspriekiem, vairāk brīvā laika utt., bet, klātienē tomēr ir labāk, jo ir pilnvertīgākas zināšanas.

- Protams, ka attālināti. Man patīk, ka varu plānot savu laiku. Mācoties no mājām, es pamanīju, ka katru rītu cēlos ar smaidu.

- Teikšu, ka esmu jau ļoti pieradusi pie attālinātās mācīšanās. Klātienē apmācības ir nepierastas, taču man tās patīk vairāk.

- Sākumā domāju, ka attālināti, bet tagad, kad biju 2 dienas skolā, sapratu, ka tas ir labāk, jo vieglāk saprast mācīto.

2) Kāda bija attālināto mācību ietekme uz tevi?

- Manas sekmes pasliktinājās.

- Man grūti bija saņemt mācības, kļuvu slinkāka, pie mācīšanās stila bija jāpierod.

- Ietekme tieši uz atzīmēm bija pozitīva, bija diezgan viegli nopelnīt labas atzīmes, turklāt tas pretēji ietekmēja manu centību un koncentrēšanos mācībām.

- Attālinātās mācīšanās laikā kļuva ļoti pavisma, arī darbi zaudēja kvalitāti, atzīmes nemainījās, bet attieksme gan. - Es neteiktu, ka atzīmes uzlabojās, atzīmes bija apmēram tādas pašas kā mācoties klātienē. Man labāk patīka mācīties ap vakara pusi, jo tā labāk spēju koncentrēties. Es jutu, ka manas zināšanas nav tik plašas kā mācoties klātienē.

3) Vai ir grūti pierast atkal klātienē mācīties? Kas sagādā vislielākās grūtības?

- Jā, ir atkal jāpārorientējas. Sākotnēji bija jāpierod pie attālinātām mācībām, bet tagad - pie klātienē mācībām.

- Jā, pirmā nedēļa man bija ļoti grūta. Vislielākās grūtības laikam sagādā koncentrēšanās kādam priekšmetam ilgu laiku. Vēl jāprojām katru dienu pēc skolas atnāku mājās patiesi nogurusi.

- Man liekas, ka pirmās dienas bija grūtas, bet tagad vairs nav tik. Vislielākās grūtības sagādā rīti, kad uz skolu agri jāceļas, jo biju pieradusi, ka varēju vismaz līdz deviņiem gulēt.

- Sākumā bija ļoti grūti. Nepatīkami, ka pēdējā mēnesī jāmaina ierastais ritms. Ar katru dienu palika vieglāk. Tagad jau atkal ir nogurums, jo pēdējās mācību nedēļas vienmēr ir grūtākas.

- Ļoti grūti pierast, nevar piecelties 10 minūtes pirms stundas, izmazgāt zobus un stundas laikā ēst pankūkas. Ir jāceļas agrāk un jāpaspēj visu izdarīt pirms skolas, tas ir grūti.

4) Vai jūties gatavs/eksāmeniem? (12.klase)

- Noteikti, nē. Pat vēl 12 gadus mācoties skolā, es nebūtu tiem morāli gatava. Manas zināšanas ļoti ietekmējušas attālinātās mācības, daudzas lietas jau ir aizmirsotas, jo netika atkārtotas, bet tagad jūtama pārslodze ar eksāmenu materiāliem.

- Zināšanu līmeni, nē, bet esmu gatava beigt vidusskolas mācības, lai dotos jaunos piedzīvojumos.

- Nē, cenšos lielu uzmanību pievērst tieši eksāmenu priekšmetiem, lai justos gatava.

- Arvien vairāk mācoties klātienē, jūtu, ka varētu drīz būt gatava.

- Īsti nejūtos gatava, paldies skolotājiem par jau ieguldī-

tos darbu, bet ir nepieciešama arī pašdisciplīna un sakārtots mācību dienas plāns.

- Kā kurā mācību priekšmetā, visvairāk bail ir no tiem, kuri būs vajadzīgi tālāk universitātēs. Prieks, ka mācības atsākās klātienē, beidzot smadzenes sāk darboties nopietnāk. Paldies janiešiem par interesantajām atbildēm. Veiksmi divpadsmitajiem eksāmenos!

Jūsu cienījamais, atklātais,
Mr.X.

INTERVIJA AR AMANDU SISENI

Nu re, mācību gads jau gandrīz galā. Visi satraukušies par pēdējiem kontroldarbiem un, protams, eksāmeniem, tāpēc domāju, ka ir īstais laiks aprunāties ar mūsu pozitīvo vidusskolas absolventi Amandu!

1. Kur tu mācies un ko studē?

Mācos Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā. Studēju fizioterapiju. Vēlējos tikai piebilst, ka klases audzinātāja, Z.Strelēviča, bija pirmā, kas ieteica padomāt par LSPA. Paldies, skolotāj!

2. Amanda, vai tava ikdiena ir mainījusies, kopš iesāki mācīties augstskolā?

Klātienē ikdiena noteikti bija citādāka, jau ar to, ka no dzīvošanas vietā, kur nav pat viens veikals, es sāku dzīvot pašā Rīgas centrā. Varat tikai minēt, kas notika pirmajā dienā, kad braucu mājās no skolas. - Jā, es iekāpu nepareizā sabiedriskajā transportā divreiz! Attālināti gan ikdiena nav tik atšķirīga, tomēr es noteikti pavadu daudz vairāk laika mācoties.

3. Atceroties savus skolas gadus, kas tev pietrūkst no Priekules vidusskolas?

11. klases deju kolektīvs un klasesbiedri. Klasē mēs viens otru reizēm sapratām jau no acu skatiena, ir savādi, ka cilvēki, ar kuriem kopā uzaugu, vairs nav manā ikdienā.

4. Ir pagājis jau gads kopš esam karantīnā. Kas tevi iedvesmo un motivē šajā laikā, kad nevar atrasties ārpus mājas?

Tie noteikti nav sociālie tīkli. Reizēm varu sākt kaut ko

skatīties un pazust no realitātes uz diezgan ilgu laiku, vēlāk pārmet sev par to, ka kārtējo reizi esmu pavadījusi tik daudz laika pilnīgi nelietderīgi. Atbildot uz jautājumu – man nekad nav patīcis dzīvot mājās tik ļoti kā tagad. Es izbaudu to mieru, kas šeit ir un kopīgās pastaigas ar suni mežā. Mani ļoti iedvesmo mani

vecāki.

5. Pavisam drīz 12-tie kārtos eksāmenus. Ko tu varētu ieteikt jauniešiem šajā neparastajā p e r i o d ā ?

Šaubos gan, vai esmu istais cilvēks, kam to jautāt, jo es līdz pēdējam brīdim cerēju, ka eksāmeni nenotiks. Mācieties, bet nesatraucieties par to pārāk ļoti! Neesmu jau ar nekādu bagāto dzīves pieredzi, bet priekšā ir trakākas lietas, baudiet pavasari un atcerieties uz eksāmenu paņemt divas pildspalvas! Pabeidz teikumus.

6. Ja man rastos iespēja pagriezt laiku atpakaļ un mācīties 12. klasē... es vairāk izbaudītu to bezrūpību, darītu vairāk spontānu lietu.

7. Pēc 10 gadiem es... ceru, ka būšu ar sirdi, kas iedvesmo un liek justies milētiem cilvēkiem a p k ā r t .

8. Es vēlētos... ēst, cik gribu un nepalikt resna, bet, nopietni runājot, vēlētos mācēt neiespringt uz lietām, kur tas nav vajadzīgs. Būt mierā ar sevi un apkārt notiekošo. Paldies Amandai par sirsnīgo interviju!

Intervēja Elizabete Lendele

Skolotājs, konsultants:

Zaiga Strelēviča

Koresponenti:

Anda Brauna

Elizabete Lendele

Ērika Anīte

Linda Jaškus

Ieva Bērziņa

Elīna Putniņa

Marta Roga

Datorgrafika:

Raivo Dirnēns